

### Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Irlandia uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 96, art. 98 w związku z załącznikiem III oraz art. 110 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej<sup>(1)</sup> w ten sposób, że stosuje stawkę podatku VAT w wysokości 4,8% w odniesieniu do dostaw chartów oraz koni, które nie są zazwyczaj wykorzystywane przy produkcji żywności, do wynajmu koni oraz do niektórych usług inseminacyjnych;

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 96 dyrektywy o podatku VAT standardowa stawka tego podatku, ustalana przez każde państwo członkowskie na poziomie nie niższym niż 15 %, ma zastosowanie do wszelkich towarów i usług. Stawka niestandardowa może być stosowana jedynie wówczas, gdy zezwala na to inny przepis tej dyrektywy.

Artykuł 98 dyrektywy o podatku VAT stanowi, że państwa członkowskie mogą stosować jedną lub dwie obniżone stawki podatku VAT w odniesieniu do towarów i usług wymienionych w załączniku III do dyrektywy. Towary i usługi będące przedmiotem niniejszej sprawy nie figurują w tym załączniku.

Dyrektywa o podatku VAT zawiera także przepisy przejściowe, na mocy których państwa członkowskie mogą w dalszym ciągu stosować stawki odbiegające od ogólnych przepisów dyrektywy dotyczących struktury i poziomu stawek podatku VAT pod warunkiem jednak, że przepisy takie obowiązywały według stanu na dzień 1 stycznia 1991 r.

Zgodnie z art. 113 dyrektywy o podatku VAT, w sytuacji gdy według stanu na dzień 1 stycznia 1991 r. dane państwo członkowskie stosowało stawkę obniżoną niższą niż stawka minimalna określona w art. 99, może ono, w odniesieniu do objętych tą stawką towarów i usług, stosować jedną ze stawek obniżonych przewidzianych w art. 98. Ponieważ jednak stawka stosowana przez Irlandię w odniesieniu do spornych towarów i usług jest niższa niż stawka minimalna określona w art. 99 dyrektywy, państwo to nie może powoływać się na art. 113.

Artykuł 110 dyrektywy ma również zastosowanie do stawek niższych niż stawka minimalna określona w art. 99. Jest to przepis przejściowy odnoszący się do niektórych przepisów krajowych, wydanych z uwagi na jasno określone cele społeczne (tj. w celu obniżenia obciążenia podatkowego towarów i usług zaspokajających podstawowe potrzeby społeczne) i z korzyścią dla odbiorcy końcowego. Komisja twierdzi, że dostawy koni i chartów (niewykorzystywanych przy produkcji żywności), wynajem koni oraz usługi inseminacyjne nie mogą być uznane za niezbędne do zaspokajania podstawowych potrzeb społecznych. Komisja twierdzi następnie, że ponieważ znacząca część

koni oraz chartów wykorzystywana jest dla potrzeb wyścigów lub rozrodu, nie można uznać, by korzyść ze spornego unormowania odnosił odbiorca końcowy.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 4 marca 2011 r. — Purple Parking Ltd i Airparks Services Ltd przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Sprawa C-117/11)

(2011/C 145/20)

Język postępowania: angielski

### Sąd krajowy

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona apelująca: Purple Parking Limited i Airparks Services Limited.

Druga strona postępowania: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

### Pytania prejudycjalne

1) Jakie konkretne czynniki sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę przy rozstrzygnięciu, w stanie faktycznym takim jak w niniejszej sprawie, czy podatnik świadczy jedną usługę parkingową podlegającą opodatkowaniu, czy też dwie odrębne usługi, to jest usługę parkingową oraz usługę przewozu osób?

W szczególności:

a) Czy do niniejszej sprawy ma zastosowanie rozumowanie przyjęte przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-349/96 Card Protection Plan oraz w sprawie C-41/04 Levob? W szczególności, czy sporne usługi przewozowe można uznać za pomocnicze względem usług parkingowych lub też tak ściśle z nimi powiązane, tak że tworzą one, obiektywnie rzecz biorąc, jedno niepodzielne świadczenie gospodarcze, którego dzielenie byłoby sztuczne?

- b) Przy udzielaniu odpowiedzi na pytanie pierwsze lit. a), jakie znaczenie sąd krajowy powinien przypisać kosztom świadczenia usług przewozowych w odróżnieniu od usług parkingowych, zgodnie z pkt 24-26 wyroku ETS w połączonych sprawach C-308/96 i C-94/97 Madgett i Baldwin, przy ocenianiu czy usługi przewozowe mają pomocniczy charakter względem usług parkingowych?
- c) Czy w świetle wyroku ETS w sprawie C-572/07 Tellmer, a w szczególności pkt 21-24 tego wyroku, sąd krajowy, udzielając odpowiedzi na pytanie pierwsze lit. a), powinien wziąć pod uwagę fakt, że składnik przewozowy świadczeń mógłby być (ale w rzeczywistości nie jest) świadczony na różne sposoby (przykładowo, podatnik mógłby powierzyć wykonywanie tej usługi osobie trzeciej, która wystawiałaby mu faktury, lub też mógłby powierzyć jej wykonywanie osobie trzeciej, która zawierałaby bezpośrednio umowę z klientem, pobierając osobną opłatę za usługi przewozowe) i w jakim zakresie (jeżeli w ogóle) ma znaczenie, czy na mocy umowy klient jest uprawniony do dokonania wyboru sposobu wykonania świadczenia przewozowego w ramach spełnianej na jego rzecz usługi?
- 2) W wypadku, gdy sąd krajowy rozważa, czy ma do czynienia z jednym, niepodzielnym świadczeniem gospodarczym dla potrzeb udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze lit. a), jakie znaczenie powinien on przypisać zasadzie neutralności podatkowej?

W szczególności:

- a) Czy odpowiedź na to pytanie zależy od tego, czy podatnik świadczy również usługi parkingowe lub usługi przewozowe odrębnie na rzecz innych grup klientów?
- b) Czy odpowiedź zależy na to pytanie od tego, w jaki sposób prawo krajowe traktuje inne usługi przewozowe na lotnisko i z powrotem, świadczone przez podmioty nieprowadzące parkingów?
- c) Czy odpowiedź na to pytanie zależy od tego, w jaki sposób prawo krajowe traktuje inne wypadki świadczenia przez podatników usług parkingowych i przewozowych (niezwiązane z przewozem na lotnisko i z powrotem), to jest czy traktuje je jako dwa odrębne świadczenia, jedno z nich podlegające opodatkowaniu, a drugie objęte stawką zerową?
- d) Czy odpowiedź zależy od tego, czy podatnik jest w stanie wykazać, że świadczone przez niego usługi są konkurencyjne względem innych, podobnych usług obejmujących zarówno składnik parkingowy, jak i przewozowy, niezależnie od tego, czy są one świadczone przez tego samego usługodawcę, czy też przez dwóch odrębnych usługodawców? W szczególności, czy odpowiedź zależy od tego, czy podatnik jest w stanie wykazać, że konsumenci, którzy zamierzają skorzystać ze swych samochodów w celu odbycia części podróży na lotnisko mogą uzyskać usługi parkingowe i przewozowe na lotnisko od indywidualnych i oddzielnych usługodawców, na przykład poprzez zaparkowanie w miejscu położonym niedaleko stacji kolejowej oraz poprzez skorzystanie z przewozu kolejowego z tego miejsca na lotnisko, albo też poprzez zaparkowanie w miejscu położonym w pobliżu lotniska oraz skorzystanie z innej

formy przewozu ogólnodostępnego w celu dostania się na lotnisko?

- e) W jaki sposób sąd krajowy ma uwzględnić wnioski, do jakich doszedł ETS w sprawie C-94/09 Komisja przeciwko Francji w kwestii zastosowania zasady neutralności podatkowej w odniesieniu do usług przewozowych w stanie faktycznym tamtej sprawy?
- 3) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności zasada neutralności podatkowej, stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który wyłącza zastosowanie stawki zerowej w odniesieniu do usług przewozowych świadczonych na odcinku pomiędzy lotniskiem a parkingiem samochodowym w sytuacji, gdy ten sam podmiot świadczy zarówno usługę przewozową, jak i usługę parkingową, lub też gdy usługi te świadczone są przez dwa podmioty, które są ze sobą powiązane?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad — Varna (Bułgaria) w dniu 7 marca 2011 r. EON ASSET MANAGEMENT OOD przeciwko Direktor na Direktsiya „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite**

(Sprawa C-118/11)

(2011/C 145/21)

Język postępowania: bułgarski

### Sąd krajowy

Administrativen sad — Varna

### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: EON ASSET MANAGEMENT OOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsiya „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite

### Pytania prejudycjalne

- 1) W jaki sposób należy interpretować warunek, o którym mowa w artykuł 168 dyrektywy 2006/112, ustanowiony przez sformułowanie „są wykorzystywane” oraz, odnośnie do powstania prawa do odliczenia podatku naliczonego, w którym momencie musi być spełniony ten warunek: czy już w okresie rozliczeniowym, w którym nastąpiło nabycie towaru lub usługi, czy może wystarczy, że zostanie spełniony w późniejszym okresie rozliczeniowym?
- 2) Czy w świetle artykułów 168 i 176 dyrektywy 2006/112 jest dopuszczalny taki przepis, jak artykuł 70 ust. 1 pkt 2 bułgarskiej ustawy o podatku od wartości dodanej, który zezwala od samego początku na wykluczenie z systemu odliczania naliczonego podatku VAT towarów i usług zdefiniowanych jako „przeznaczone dla celów nieodpłatnych transakcji albo dla celów działalności niezwiązanej z działalnością gospodarczą podatnika”?